

Det er af Justitsministeren meddelt Udvalget, at Andragendet er tilstillet Landbrugsministeriet, og at Sagen, naar dette Ministeriums Erklæring foreligger, vil blive taget under Overvejelse af Justitsministeren. Udvalget gør derfor ingen Indstilling.

6. Fra *Hovedbestyrelsen for Danmarks Lærerforening* om, at § 8 i Lov om Lønning for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen m. m. Nr. 128 af 27. Maj 1908 maa blive ændret saaledes, at Misbrug af denne Paragraf kan undgaas. (Indbragt den 17. December 1913 ved 3die Landstingsmand for 6te Kreds, *Johansen*).

Den Passus i § 8 i Lov af 27. Maj 1908, hvortil der i Andragendet sigtes, og som angaar Afskedigelser af Folkeskolens Lærere, lyder saaledes: „Ønsker Skolekommissionen eller Kommunalbestyrelsen en i Kommunen fast ansat Lærer eller Lærerinde fjernet fra sit Embede, fordi den paagældende er kommet i et saadant Misforhold til sin Stilling som Lærer, at Udbyttet af Skolens Virksomhed derved i væsentlig Grad forringes“ o. s. v. For at Befolkningen skal kunne rejse Afskedigelseskrav mod en Lærer, maa det altsaa paavises, at der er et Misforhold til Stede mellem ham og hans Lærerstilling, og hvis dette Misforhold opstaar ved, at Læreren fører et usømmeligt Levned, at han er uduelig til sin Gerning eller ikke passer den forsvarligt, vil Andragerne paa ingen Maade gøre Indsigelse imod, at Afskedigelseskravet rejses; man mener derved at være i Forstaaelse med de Tanker, der har bevæget Lovgivningsmagten til i sin Tid at indsætte denne Afskedigelsesparagraf i Skoleloven af 1908. Af flere af de foreliggende Afskedigelser efter § 8 vil man imidlertid se, at Lovbestemmelsen praktiseres i Tilfælde, som ligger langt udenfor dens Hensigt. Saavel i Randlev-Sagen, Faardrup-Sagen og Egebjerg-Sagen som i en ikke offentlig omtalt Sag er de paaberaabte Afskedigelsesgrunde Læreren og hans Skolegerning uvedkommende, og skal Loven fremdeles kunne anvendes saaledes, at en Lærer bliver afskediget, naar der rejses en Stemning imod ham i Befolkningen, vil det have meget uheldige Følger baade for Folkeskolen og for dens Lærerstand. En Lærer maa i Bevidsthed om god borgerlig Vandel og flittigt Skolearbejde have Frihed til at gøre sin Personlighed gældende uden at nære Frygt for Afskedigelsesparagraffen, ellers vil hans Undervisning tabe i Værdi. Naar § 8 har kunnet finde Anvendelse i de nævnte Tilfælde, skyldes det baade Mangel ved dens Indhold og den Maade, hvorpaa den er blevet opfattet. Ifølge Paragraffen er det saaledes Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen, der er Klagere; men det er tillige dem, der reelt afgør Klagen, og Klager og Dommer bør ubetinget ikke være den samme. En betryggende Ordning kan tilvejebringes ved, at Ministeriet bliver øverste Instans i alle Afskedigelsessager, eller ved, at der oprettes en Appellinstans, hvis Skøn da maa staa ved Magt. Har Forholdene i vedkommende Skoledistrikt imidlertid under Afskedigelsessagens Forløb udviklet sig saaledes, at et Samarbejde mellem Læreren og Befolkningen maa anses for umuligt, bør Læreren dog afskediges, men der skal da ydes ham økonomisk Dækning for alle ved Afskedigelsen forvoldte Tab.

4 Bilag medfølger.

Det er af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet meddelt Udvalget, at Regeringen har under Overvejelse i indeværende Rigsdagssamling at fremsætte et Lovforslag angaaende denne Sag, og Udvalget gør derfor ingen Indstilling.

7. Fra *Dansk Fiskeriforening* om snarlig Løsning af Vestkysthavnespørgsmaalet ved særlig Lov. (Indbragt den 30. Januar 1914 ved *Landstingets Formand*).

Andragendet er saalydende:

Bestyrelsen for Dansk Fiskeriforening andrager herved, efter enstemmig vedtagen Beslutning, den høje Regering og Rigsdag om saa hurtigt som muligt at løse